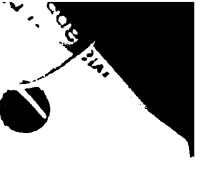

मितस्नैदम्

वेथमोरम् नाम ग्रामप्रदेशे एकं साधारण कुटुम्बम् वसति स्म ।
ग्रामे सर्वेषां जनाः परस्पर स्नेहात् वसति स्म । सर्वेषां लोगः
परस्पर सहायेन च वसति स्म । तत्र ग्रामे राजेश्वर नाम एकं
उत्तमपुरुषः वसति स्म । तस्य पत्न्ये नाम शक्ति च भवति ।
तस्य पुत्रस्य नाम नवीन च अथवत् । नवीन विद्यालये
नवम कक्षायां पठति स्म । पठन कार्ये नवीन नीतीशः
अस्ति । राजेश्वरस्य कुटुम्बम् अतीव सन्तोषेण वसति स्म । किन्तु
नवीनस्य माता शक्ति एकं रोगात् पीडिता अथवत् । रोगकारणात्
तत् चिकित्सायै धनं राजेश्वरस्य समीपे नास्ती च अथवत् ।
तत् कारणात् राजेश्वर अतीव दुःखीति अथवत् । रोगचिकित्सा
अत्यावश्यं च अथवत् । तत् कारणात् नवीन च

अतीव दुःखितः अथवत् । नवीन् मातस्य जीवश्क्षणार्थं धनं सम्बाह्व
 पितस्य सहायं करोति इति चिन्तयामास । नस्य पठनं त्यजतु
 च सः चिन्तयामास । किन्तु यत् कार्यं शोत्वा माता नवीनस्य
 समीपं अवदत् - " पुत्रा नवीन् ! तव सन्तोषं मम सन्तोषं ।
 यत् समयं तव पठनसमयः । तव उन्नतप्राप्ति मम इच्छा ।
 मम सन्तोषं । त्वां पठनं न त्यजतु । मम ^{कारणात्} ~~सन्तोषं~~
 तव पठनं त्यजतु न आवश्यकं ।" एतत् श्रुत्वा नवीन्
 तस्य पठनम् आरथता इति कार्यं ^{सर्वं} चिन्तितः अथवत् । सः
 पितस्य सहायेन अवसत् ।

प्रवीण नाम एकं वाक्यकः अस्ति नवीनस्य
 मित्रः । प्रवीण सर्व कार्येषु नवीनस्य साकं अस्ति । प्रवीणस्य
 माता अमारयत् । सः पितस्य साकं वसति स्म । प्रवीण सर्वं
 नवीनस्य साकं करोति स्म । किन्तु नवीनस्य अन्वावे प्रवीण

अतीव दुःखितो अथवत् । प्रवीण् गवीनस्य गृहे एकस्मिन् दिने
 गतवान् । प्रवीण् सर्वं शीत्वा चिन्तयामास तस्य सहायं
 गवीन तस्य सहायं आवश्यकं । प्रवीण तस्य पितस्य सम्पन्नं
 एतत् सर्वं अवदत् । किन्तु पिता एकं दुष्टः अथवत् । सः
 सहायं कश्चेति इति कार्यं न सन्तुष्टवान् । किन्तु प्रवीण
 पिता न शीत्वा धनं गवीनस्य गृहे प्राप्य दत्तम् मातस्य
 चिकित्सा आरथता । गवीन सन्तोषेण प्रवीणं आतिङ्गवान् ।
 गवीनस्य नेत्रं अश्रु वर्षति अथवत् । गवीन मिलस्य
 स्नेहस्य समक्षं वन्दनं करोति स्म ।

मातस्य शोचिमुक्तेन गवीनस्य पत्नम्
 आरथता । सन्तोषेण पिता प्रवीणं अवदत् । " पुत्रा प्रवीण
 नव परोपकारं एकं महत् कर्म अस्ति । मम पुत्रस्य समं
 न्वां अहं वृष्टुम् इच्छामि । मम कुटुम्बस्य सन्तोषं

तव कर्मणः कारणात् । तव स्नेहं अतीव पुण्यं अस्ति ।
~~सागरस्य समानः अस्ति~~

तव कर्मात् मम पतिव्रता जीवन् रक्षणाय साह्यं ।

प्रवीणं नवीनस्य सहायं कृत्वेन अतीव सन्तोषवान् अवदत् ।

प्रवीणं तस्य मित्रं प्रवीणं एकं कर्मात् तस्य मातस्य

जीवन् रक्षितवान् । नवीनस्य माता तस्य समक्षं अवदत् ।

तव मित्रस्य स्नेहम् सागरस्य समानः ।